

Sutemi (offerworp)

Onno Kusters

Onno Kusters:

'Ik herinner me een foto van Ruska uit het boekje *Vallen en opstaan* van Wim Koesen dat ik in 1972 had toen ik 10 jaar was, waarop hij slechts gehuld in een witte slip stond te tafeltennissen in Japan. Een van de mooiste beelden van de witmarmereheid van zijn zijn.'

Je had de Beatles en de Stones en je was voor een van beide.
Je had de Beatles en de Stones en je had Geesink en Ruska

en je was voor een van beiden. Ik was voor Ruska,
reus van tweemaal goud in München maar niemand

die het daar over had. Want. München.
Ik had de bruine band met zwarte slippers

dat jaar, trainde bij judoschool Volleberg, bekwaamde mij
in de sutemi en wilde wel en niet de zwarte band halen:

moest wachten tot ik veertien was om daarvoor
op te gaan en daarom wilde ik niet maar ik was voor Ruska

(8e dan) en daarom wilde ik wel. Maar. München. Ruska bleef.
Ruska bleef en won, hij kon niet anders, tweemaal goud.

Zwaargewicht, open klasse: tegenover Ruska
ging de een na de ander of hij slechts van pak en band was

onder zijn meer dan enorme, bijna tedere handen
om.

Later dat jaar werd Ruska gefeliciteerd door Sinterklaas.
Ik was voor Ruska, witmarmere straatvechter, duistere uitsmijter

met foute vrienden, zeiden ze.
Ruska, op het oog en ongetwijfeld ook in werkelijkheid

twee meter breed in de schouders. Was hij een vogel dan was dat de
spanwijdte waarmee hij de schaduw van München verlichtte.

Ik leerde de sutemi beheersen, achterover vallen, mijn tegenstanders
of ze uiteindelijk slechts van pak en band waren

in die worp over mij heen zien zweven en achter me doen belanden.
Ik heb nog steeds mijn Beatles-platen en mijn bruine band met

zwarte slippers.

10-15 februari 2015, i.m. Willem Ruska